

A GreenDependent "TreeDependent - Fákkal felelősen" programjának különböző szolgáltatásait legtöbbször cégek, szervezetek veszik igénybe, de egyre gyakrabban előfordul, hogy magánszemélyek vagy különböző közösségek a megbízók.

Tavaly ősszel egy végzős diák, Reusz Panka kereste meg a szervezetet az osztálya nevében, mert eldöntötték, a szennyező és állatokra is veszélyes lufieregetés helyett fák ültetéséhez szeretnének hozzájárulni idei ballagásukon.

Pankával, az osztálytársaival, illetve osztályfőnökükkel, Cseke Lajossal, vagyis az újbudai József Attila Gimnázium 12. c. osztályával beszélgettünk.

A GreenDependent „TreeDependent – Fákkal felelősen” programjának különböző szolgáltatásait legtöbbször cégek, szervezetek veszik igénybe, de egyre gyakrabban előfordul, hogy magánszemélyek vagy különböző közösségek a megbízók. Tavaly ősszel egy végzős diák, Reusz Panka kereste meg a szervezetet az osztálya nevében, mert eldöntötték, a szennyező és állatokra is veszélyes lufieregetés helyett fák ültetéséhez szeretnének hozzájárulni idei ballagásukon. Pankával, az osztálytársaival, illetve osztályfőnökükkel, Cseke Lajossal, vagyis az újbudai József Attila Gimnázium 12. c. osztályával beszélgettünk.

A faültetés ötlete az osztályfőnöktől származik; Cseke Lajos a könyvtáros kollégájával beszélgetve találta ki, hogy az iskolában évek óta hagyományosnak számító héliumos lufik eleresztése helyett valamilyen környezetkímélőbb, hagyományteremtőnek szánt szokást vezetnének be. Az osztály pedig egyből fellelkesült a hír hallatán, és máris megkezdődött a szervezés. „A lufieregetés szokása már nagyon régóta zavart, mivel nem csak környezetszennyező, hanem közvetlenül állatok pusztulását is okozhatja. A GreenDependent faültetős szolgáltatására az egyik szülő hívta fel a figyelmemet, akkor jutott eszembe, hogy ez tökéletes alternatívája lehetne a lufiknak” – meséli az osztályfőnök. Így hát megszületett az ötlet: a diákok facsemetékkel vonulnak majd a nagy napon, amelyet aztán – az iskolai kapacitás hiányában – a GreenDependent más, környékbeli iskolák kertjében ültet el.

Az osztály diákjai azért is örültek ennek a megoldásnak, mert különösen foglalkoztatja őket a klímaváltozás kérdése. Úgy vélik, bár iskolai szünetekben, magánbeszélgetésekben gyakori téma köztük a klímatudatos életmód, de még így sem beszélnek róla eleget, a tanórák anyagából pedig különösen hiányzik az ezzel kapcsolatos információ. Ők mindenesetre iskolán belül is lelkesen hirdetik a környezettudatos szemléletet, például figyelemfelhívó plakátokat készítenek. A legutóbbi osztálykarácsonyozás után pedig a megmaradt ételeket hajléktalanoknak vitték el – ez tipikus példája annak, amikor a környezeti és a szociálisan felelős viselkedés összekapcsolódik.



Ez a szemlélet vezeti a diákokat akkor is, amikor minden évben közösen cipősdoboz-ajándékokat készítenek össze az *Age of Hope* számára.

Ilyen előzmények ismeretében nem meglepő, hogy a 12. c. még a szalagavatót is felhasználta az ismeretterjesztésre, táncukkal ugyanis a méhek pusztulására hívták fel a figyelmet.

A diákok közül többen részt szoktak venni a Fridays for Future pénteki klímatüntetésein is . Az osztályfőnök szerencsére ebben támogató, mint mondja, ő is szívesen velük menne, ha a munkabeosztása engedné.

A világméretűvé nőtt *Fridays for Future* megmozdulások kapcsán gyakran felmerülő álláspont, illetve vitatéma, hogy a klímaváltozás elleni küzdelem mennyire a fiatalok ügye, illetve felelőssége. Az utóbbi időben ráadásul egyre markánsabban jelenik meg a médiában a fiatalabb generáció válaszreakciója, amely a mai középkorú, úgynevezett „baby-boomer" generációt teszi felelőssé a kialakult helyzetért. „Ti mennyire látjátok generációs kérdésnek a klímaválság ügyét?" – tettük fel a kérdést az osztályközösségnek.

„Függetlenül attól, hogy ki mit rontott el, a mi generációnk lesz az, amelyik már közvetlenül, a saját bőrén érzi a következményeket" – mondja az egyik diák. Az osztályközösség úgy véli, a felelősség kérdése sem annyira egyértelmű, hiszen a mostani diákok számára néha úgy tűnhet, a szüleik életmódja szennyezőbb, ugyanakkor bizonyos, környezetre káros szokások épp a fiatalok körében divatosak. Az viszont tény, hogy a fiatalok lényegesen motiváltabbak a megoldásban. „Sajnos a saját tanáraink között is van olyan, aki nyíltan kijelentette, hogy őt ez az egész nem érdekli, hiszen úgysem éri meg azt, hogy a klímaváltozás következtében igazán radikális változások legyenek" – mondják. Cseke Lajos a diákmozgalmak legfontosabb feladatának azt tartja, hogy kényszerítse rá a politikai döntéshozókat az érdemi változtatásra, ugyanakkor úgy látja, az idő nekik dolgozik, a politikai és gazdasági döntéshozók között egyre több lesz az olyan fiatal, aki már ebben a szellemben nőtt fel.



A diákok a saját szerepüket abban látják, hogy megpróbálják példamutatással, hazavitt jó ötletekkel megváltoztatni a szüleik bevett szokásait, amelyek károsak a környezetre, és alapvetőnek tekintik, hogy a leendő gyerekeiket is ebben a szellemben nevelik majd. Úgy vélik, a felelőtlen viselkedés többnyire információhiányból fakad, így amikor csak lehet, felhívják a

többiek, akár a szüleik figyelmét is, hogy milyen következménnyel jár egy-egy környezetkárosító szokás, viselkedés.

A jövőt viszont a többségük pozitívan látja, örülnek annak, hogy egyre többen már tudatosak ilyen szempontból, és bíznak abban, hogy ez a tudatosság globális mértékűvé növi ki magát. Ugyanakkor fontosnak tartják, hogy a politikai döntéshozók és a nagyvállalatok is elkötelezettek legyenek a klímavédelem mellett. Szeretnék elérni azt is, hogy az iskola intézményi szinten álljon a klímatudatos diákság mellé. Remélik, hogy jövőre már nem egy osztályközösség, hanem az iskolai vezetés az összes végzős osztály bevonásával szervez faültetést a ballagás alkalmával.

Az interjút készítette: Mihály Edina, GreenDependent

Megjelent a Kislábnyom hírlevél 2020. márciusi (118.) számában

A képek forrása: József Attila Gimnázium, 12. c. osztály, GreenDependent